

tror ikke at ſige for meget, naar jeg udtaler, at to Skibe heller ikke kunne gøre det paa Iſlands meget vidſtrakte Kyst, hvor der nu færdes mange fremmede Fiſkere. Derfor har Altinget ogſaa været flogt nok til at reſervere ſig ſit videregaaende Standpunkt ved at andrage paa, at der, „ſaa længe det behøves, opændes . . . . . tilſtrækkelig mange . . . . . Inſpektionsſkibe“. Hvor vidt vilde ikke dette kunne føre, hvis vi virkelig herfra anerkendte vor Forpligtelſe til at opſende ſaa mange Skibe, der behøvedes for at holde Fiſkeriet ved Iſland klart over for de fremmede Fiſkere? Man kan herfra aldeles ikke acceptere, at man dertil har nogen ſom helſt Forpligtelſe. Det vil blive et Forhold, ſom man herfra vil kunne overveje med fuld Frihed, hvor mange eller hvor ſaa Skibe man ſkal opſende til Iſland i dette Djemed. Jeg ſkal i Forbindelſe hermed ikke undlade at bemærke, at den Stilling, ſom det iſlandſke Alting har indtaget over for danſke Næringsinteresser, ikke har været en ſaadan, at den har kunnet gøre os meget tilbøjelig til i Djebliffet at gaa ind paa at ſtrække os vidt i ſaa Henſeende. Det er bekendt nok, at det iſlandſke Alting har vedtaget et Lovforſlag, hvorved danſte, i Danmark boſatte Købmænd, der ikke have Ophold paa Iſland, afſtøres fra at handle paa Iſland. Jeg er ude af Stand til at udtale nogen Mening om, hvor vidt det kan forventes, at Regeringen vil ſtadsfæſte en ſaadan Lov, hvad jeg dog er nærmest tilbøjelig til at tro, at den ikke gør, men det er i alt Fald klart, at en ſaadan Beſtemmelſe er yderſt ſkadelig og uretſærdig over for Danmark, idet vi her i vor Næringslov tillade Iſlændere, der ere boſatte paa Iſland, at drive Forretning her i Kjøbenhavn ſaa meget, de behage. Iſlænderne have jo nemlig Indfødsret her i Danmark og kunne alſaa fra Iſland drive Forretninger her nebe, uden at den Betingelſe fyldeſigøres, ſom det iſlandſke Alting vil have ſkal fyldeſigøres af danſke Købmænd. Det er et Henſyn, ſom maatte ſtrængt taget ligge uden for Sagen her, men ſom vi dog have ment ingenlunde at kunne ſe bort fra. Saavel dette ſom andre Forhold, denne Sag vedrørende, kræve i alt Fald en meget nøjere Overvejelſe end den, den hidtil paa Grund af den knappe Tid har kunnet være Genſtand for. Hvad angaar det Henſyn, der paaberaabes, til det danſke Fiſkeri under Iſland, ſaa er det ſelvfølgelig et Argument, der for os har ſin Vægt, men det kan heller ikke beſtrides, at der fra Lovgivningsmagtens Side i de ſidſte Par Aar er gjort ret betydelige Offre for

dette Fiſkeris Skyld. Der er for det første bevilget paa favorable Vilkaar 100,000 Kr. til Anſkaffelſe af et Dampſkib til dette Fiſkeri. Endvidere er der bevilget en betydelig Sum til Underſøgelſe af Havbunden oppe i diſſe Farvande. Den motiveredes over for os naturligviſ til Dels af videnſkabelige Henſyn, men ogſaa for en iſte ringe Del af Henſyn til det iſlandſke Fiſkeri, ſom derved, blev det os meddelt, kunde drives med betydelig større Sikkerhed og Udſigt til bedre Udbytte.

Jeg ſkal kun til Slutning bemærke, at hvis Flertallets Forſlag vedtages, da ville de ekſtraordinære Bevillinger til Marinen blive reducerede til 123,650 Kr. under, hvad de vare i Fjor. Dette kunde synes at være en ublid Behandling af Marinen, da der paa Hørens Budget er bevilget noget mere end i Fjor, men jeg ſkal dertil ſige, at paa Finansloven, ſaaledes ſom den vedtoges efter Fællesudvalgets Indſtilling, havde Marinen et Forſpring for Høren, og det er altid gaaet ſaaledes, at man har taget de to Budgetter under et; man har ſat en finansiell Grænſe, ſom man kunde gaa til og har da fordelt Bevillingerne noget forſkellig i de enkelte Aar. Jeg haaber alſaa, den ærede Marineminifter ikke vil tage dette alt for ilde op. Jeg tror, at det ſom Regel vil være naturligt, at der bevilges noget mere paa det ekſtraordinære Budget til Høren end til Marinen, idet Høren antageligviſ med Kette kan gøre noget større Krav gældende, men i hvert Fald blive Nedsættelſerne ſaa ſtore, bl. A. fordi Marinen i Modſætning til de ſædvanlige Forhold havde et Forſpring paa det ordinære Budget. Forøgelſen er der, ſom jeg før nævnte, 39,217 Kr., hvis Flertallets Forſlag vedtages. Der vil ſaa paa det ſamlede Marinebudget være en Nedsættelſe, i Forhold til i Fjor paa 84,433 Kr.

A. Sørenſen: I ſin Almindelighed taget tror jeg nok, at alle fornuftige Menneſker her i Landet ere enige om, at der bør ſte Nedsættelſer og Beſparelſer paa de uproductive Udgifter og ſærlig paa de militære Budgetter. Naar man imidlertid ſtal til at underſøge, hvor man helſt ſtal foretage diſſe Beſparelſer, ſaa bliver Spørgsmaalet forſt vanſkeligt, og ſaa viſer det ſig, ſom det gerne gaar, og ſom det viſer ſig nu, at det bliver kun til Talemaader med Beſparelſerne, man kommer ikke ned ad, men ſnarere op ad. Jeg vil indrømme, at paa Krigsminiſteriets ordinære Budget kan der vanſkelig blive Tale om ſtore Beſparelſer, idet Udgifterne der i det væſentlige ere bundne ved Hær-